Contra eos q nō corrigunt p flagella.

¶ Sexto tribulatio hominē purgat. Jo. xvj. Omnē palmitē q fert fructū purgabit eū vt fructū plus afferat. malach. iij. Sedebit conflans ⁊ emūdans argētū: ⁊ purgabit filios leui. Gregorius: Quod flagellū grano: quod fornax auro: hoc tribulatio viro iuſto. Sed de quibuſdā pōt dici illud Jere. vj. Fruſtra cōflauit conflator: malicie eoꝝ nō ſunt cōſumpte: argentum reprobū: vocate eoſ qꝛ dñs ꝓiecit eos: maledictū ferrū quod ex lima cōtrahit eruginē. Nō auꝝ ſed paleā ſe oſtēdit qđ ī igne tribulationis nō purgaꝫ ſed per impatiētiā cōſumitur. Math. iij. Paleas comburet igne inextinguibili. ¶ Septimo tribulatio ad modū ignis deſiccat ab aqs deliciaꝝ ⁊ ſic ꝯſeruat ne ī ſuperbiā euaneſcat Gregorius in paſtorali. Cor ſalomonis iccirco ſapientia funditus deſeruit: quādo ipm nulla diſciplina exterius cuſtodiuit ne ſuperbiret. Tribulatio eſt quaſi mirra a putrefactione cuſtodiens: hec paulū cuſtodiuit ne ſuperbiret: ſcḋe corin. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ ē mihi ſtimulus angelus ſathane q me colaphizet. hinc dicit Origenes ſuper librū numeri omelia. xxvij. Sicut caro ſi ſale ñ aſpergitur corrumpitur: ita anima ſi tētatione nō ſalitur continuo reſoluitur: ⁊ iō dictū eſt ꝙ omne ſacrificiū ſale ſalietur.

Tribulatio mirrhe aſſimilatur.

Sacrificiū ſale cōdire moraliter.

¶ Sequitur in regula.

Gradus. v.

Quintus humilitatis gradꝰ eſt ſi oēs cogitatiōes malaſ cordi ſuo aduenietes vel mala a ſe abſconſe cōmiſſa per humilē cōfeſſionē abbati non celauerit ſuo Hortans nos de hac re ſcriptura dicit: Reuela domino viam tuaꝫ et ſepara in eo. Et item dicit. Confitemini domino quoniaꝫ bonus quoniam in ſeculum miſericordia eius. Et item propheta: Delictum meū cognitum tibi feci ⁊ iniuſtitias meas non operui. Dixi pronunciabo aduerſuꝫ me iniuſtitias meas dño: ⁊ tu remiſiſti impietatē cordis mei.

Pſal. xxxvj.

Pſal. cv.

Pſal. xxxj

Tra. D. Car. lxij. de quinto gradu humilitatis: vbi de decem conditionibus confeſſionis ⁊ eius vtilitate multiplici.

Quintus humilitatis gradus eſt (Si oēs cogitationes malas cordi ſuo ſuperaduenientes: vel mala a ſe abſconſe cōmiſſa per humilē ꝯfeſſionem abbati nō celauerit ſuo) Magnum profecto eſt humilitatis argumentuꝫ nō tegere aliquid abbati ſuo in corde cogitatū aut abſconſe cōmiſſum. Unde glo. ſup math. dicit. Cōfeſſio peccatoꝝ teſtimoniū ē conſcientie timentis deum. Qui enim timet iudiciū dei nō erubeſcit confiteri. Perfectus enim timor ſoluit omnē pudorē. Itē Gregorius in moralibus Hec ſunt vere humilitatis ſigna: Iniquitatē ſuā quācūqꝫ cognoſcere: ⁊ cognitā voce confeſſiōis aperire. Conſequenter ſanctus pater īducit ad hunc humilitatis gradū confirmandū plures auctoritates ſacre ſcripture: in quibus tāguntꝫ duo in generali. ¶ Primo conditiones decē quas debet habere cōfeſſio. ¶ Secundo fructꝰ ſiue vtilitas quē ex humili confeſſione peccatoꝝ diſcipulus a dño ꝯſequitur: dicit ergo (Hortans nos de hac re ſcriptura dicit) ſcilicet pſal. xxxvj. (Reuela dño viaꝫ tuā ⁊ ſpera in eum) Reuela. ſ. per ꝯfeſſioneꝫ domino .i. vicario eius vt prelato tuo ſacerdoti: Mathe. viij. Uade oſtende te ſacerdoti. vnde ſacerdos nō ſcit peccata ꝯfitentis ī q̈ꝫtum homo: ſed inq̈ꝫtum eſt in loco dei: viā tuam. ſ. qua ibas ad mortē. Et ecōtra ponas in via pedē que ducit ad vitā. prouer. xij. In ſemita iuſtitie vita. In hac auctoritate datꝫ intelligi ꝙ ꝯfeſſio primo debet eſſe nuda ⁊ aperta abſqꝫ obſcuritate quacūqꝫ verboꝝ: cū dicitur reuela. Hoc enim dicitꝫ reuelari quod aperte dicitꝫ: qđ ſine aliquo velamine manifeſtatur. prouer. xvj. Reuela dño opera tua vt. ſ. reuelādo cognoſcas: cognoſcēdo erubeſcas: ⁊ erubeſcendo deteſteris. Auguſtinus ſuper ioannē: Hoc eſt cōfiteri: dicere quod habes in corde: ſi aliud habes in corde ⁊ aliud loqueris nō cōfiteris. Et quedā gloſa ſuper illud iacobi. v. Confitemini alterutruꝫ pecata veſtra: dicit confeſſio peccati reuelatio ⁊ mamifeſtatio ē. Et bernardꝰ:

Magnū humilitatis argumentum.

Decē ꝯditiones ꝯfeſſiōis

Prima.

Reuelare qd

Cōfitere proprie.